I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2434/92

af 27. juli 1992

om ændring af anden del af forordning (EØF) nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet er en fundamental ret, som følger af Traktaten;

for at gøre den frie bevægelighed for arbejdstagere, der er statsborgere i en medlemsstat, effektiv, er det nødvendigt at styrke den i forordning (EØF) nr. 1612/68 (4) omhandlede mekanisme til udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse;

princippet om ligestilling af arbejdstagere i Fællesskabet indebærer, at alle medlemsstaters statsborgere faktisk og retligt har samme fortrinsret på arbejdsmarkedet som den enkelte medlemsstats statsborgere; denne ligestilling kommer til udtryk gennem udligningsmekanismen for tilbud og ansøgninger om beskæftigelse;

Fællesskabets arbejdsmarked skal gøres så gennemsigtigt som muligt, navnlig for at fastslå hvilke tilbud og ansøgninger om beskæftigelse der er omfattet af Fællesskabets udligningsordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1612/68 ændres således:

1) Vedrører ikke den danske tekst.

2) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

— i stk. 1 udgår ordene »opdelt på geografiske områder og fag«

— stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen fastsætter under størst mulig hensyntagen til udtalelsen fra Det Faglige Udvalg, hvorledes de i stk. 1 nævnte oplysninger skal udformes.«

— i stk. 3, første punktum, ændres ordene »i overensstemmelse med de af Kommissionen i samarbejde med Det Faglige Udvalg fastsatte fremgangsmåder« til »i overensstemmelse med de fremgangsmåder, Kommissionen har fastsat under størst mulig hensyntagen til Det Faglige Udvalgs udtalelse«

— vedrører ikke den danske tekst.

3) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Hver medlemsstats særlige kontor sender regelmæssigt de øvrige medlemsstaters særlige kontorer og Det Europæiske Koordineringsbureau:

a) de beskæftigelsestilbud, der eventuelt kan udnyttes af andre medlemsstaters statsborgere

b) de tilbud om beskæftigelse, der henvender sig til lande uden for Fællesskabet

c) de ansøgninger om beskæftigelse, der er indgivet af personer, der udtrykkeligt har erklæret, at de ønsker at arbejde i en anden medlemsstat

d) oplysninger opdelt på geografiske områder og fag om de beskæftigelsessøgende, der har erklæret, at de faktisk er villige til at tage arbejde i en anden medlemsstat.

(1) EFT nr. C 254 af 28. 9. 1991, s. 9, og EFT nr. C 107 af 28. 4. 1992, s. 10.
(2) EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 202, og afgørelse af 8. juli 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 40 af 17. 2. 1992, s. 1.
(4) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 312/76 (EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 2).

Hver medlemsstats særlige kontor videresender snarest muligt disse oplysninger til de relevante kontorer under arbejdsmarkedsmyndighederne.

2. De tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, der er nævnt i stk. 1, formidles efter et ensartet system, der er udarbejdet af Det Europæiske Koordineringsbureau i samarbejde med Det Faglige Udvalg.

Om nødvendigt kan Det Europæiske Koordineringsbureau tilpasse dette system i samarbejde med Det Faglige Udvalg.«

4) Artikel 16 affattes således:

»*Artikel 16*

1. Ethvert tilbud om beskæftigelse i henhold til artikel 15, der er rettet til arbejdsmarkedsmyndighederne i en medlemsstat, skal videregives og behandles af de kompetente arbejdsmarkedsmyndigheder i de øvrige berørte medlemsstater.

Disse myndigheder sender præcise og relevante ansøgninger til førstnævnte medlemsstat.

2. De i artikel 15, stk. 1, litra c), nævnte ansøgninger om beskæftigelse skal besvares af de berørte medlemsstaters myndigheder inden for en rimelig frist, som ikke kan være længere end en måned.

3. Arbejdsmarkedsmyndighederne skal yde arbejdstagere, der er statsborgere i andre medlemsstater, den samme fortrinsret som den, der ved passende foranstaltninger ydes nationale arbejdstagere i forhold til ikke-medlemsstaters statsborgere.«

5) I artikel 17, stk. 1, foretages følgende ændringer:

— vedrører ikke den danske tekst

— i litra a), nr. i), ændres ordet »oversigter« til »meddelelser«

— litra b) affattes således:

»b) udveksler de lokalt ansvarlige kontorer i grænseområder mellem to eller flere medlemsstater regelmæssigt oplysninger om tilbud og ansøgninger om beskæftigelse inden for deres område, og foretager direkte formidling og udligning af disse på samme måde som med kontorerne under arbejdsmarkedsmyndighederne i deres eget land.

Om nødvendigt etablerer de lokalt ansvarlige kontorer i grænseområder endvidere samarbejds- og servicestrukturer med henblik på at kunne tilbyde:

— brugerne flest mulige praktiske oplysninger om de forskellige aspekter af den fri bevægelighed, og

— arbejdsmarkedets organisationer, velfærdstjenester (bl.a. offentlige, private og almennyttige) og alle de berørte institutioner en række samordnede foranstaltninger vedrørende fri bevægelighed«.

6) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

— stk. 1 affattes således:

»1. På grundlag af en beretning fra Kommissionen udarbejdet ved hjælp af de oplysninger, der er indsendt af medlemsstaterne, analyserer disse mindst en gang årligt sammen med Kommissionen resultaterne af Fællesskabets ordninger vedrørende tilbud og ansøgninger om beskæftigelse.«

— følgende stykke indsættes:

»3. Kommissionen sender hvert andet år Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en beretning om gennemførelsen af denne forordnings anden del, hvori der gøres rede for indhentede oplysninger og for data fra gennemførte undersøgelser og desuden for alle relevante forhold vedrørende udviklingen på Fællesskabets arbejdsmarked.«

7) Artikel 20 udgår.

8) Bilaget udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1992.

På Rådets vegne

N. LAMONT

Formand